

Sygn. akt III W 60/16

WYROK ZAOCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 września 2016 r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu, III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Anna Glijerska - Socha

Protokolant: Magdalena Borys

Przy udziale Inspektora Pracy D. K.

po rozpoznaniu dnia 16 września 2016r.

sprawy: E. Ż.,

syna: S. i T. z domu J.,

urodzonego: (...). w W.,

obwinionego o to, że:

Jako pracodawca, prowadząc działalność pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe (...) w W., do dnia 18 stycznia 2016r. w W., nie wykonał podlegającej wykonaniu ugody, zawartej w dniu 16 października 2015r. przed Sądem Rejonowym Sądem Pracy w Wałbrzychu, na podstawie której, jako pozwany zobowiązał się wypłacić powódce W. G. tytułem dochodzonych roszczeń kwotę 3 000 tysiące złotych netto (słownie: trzy tysiące) w terminie do dnia 30 listopada 2015r. z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności świadczenia (sygn. akt V P 210/15). Przy czym według stanu na dzień 18 stycznia 2016r. z powyższego tytułu wypłacił powódce kwotę 300 złotych (słownie: trzysta). 26.1.

To jest za wykroczenie z art. 282 § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974r. - Kodeks pracy (Dz.U. z 2014r. doz. 1502 ze zmianami oraz z 2015r. Dz.U. doz. 1240)

I. obwinionego E. Ż. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego wykroczenie z art. 282 § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974r. - Kodeks pracy i za czyn ten na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę grzywny w wysokości 1000 zł (jednego tysiąca złotych),

II. zasądza od obwinionego E. Ż. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 zł tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania oraz kwotę 100 zł tytułem opłaty.

Sygnatura akt III 60/16

UZASADNIENIE

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego ustalono

następujący stan faktyczny:

Obwiniony E. Ż. prowadzi działalność gospodarczą pod firmą PHU (...) w W. . Obwiniony w jednym ze swoich sklepów mięsnych przy ul. (...) w W. w okresie od 2001r do 2014r. zatrudniał pokrzywdzoną W. G. w charakterze sprzedawcy . W związku z ustaniem zatrudnienia obwiniony miał obowiązek wypłacić pokrzywdzonej kwotę 8000 złotych tytułem zaległych świadczeń pracowniczych w tym wynagrodzenia za niewykorzystane urlopy wypoczynkowe ,

pracę w godzinach nadliczbowych i w dni wolne od pracy . W dniu 8 lipca 2014r. pokrzywdzona otrzymała od pracodawcy z tego tytułu 5.000 złotych , pozostała kwota 3000 złotych została rozłożona na 2 raty po 15000 złotych płatne- pierwsza do końca września 2014r. , druga do końca października 2014r. Wobec nieuregulowania rat przez obwinionego W. G. po nieudanych próbach kontaktu z byłym pracodawcą dnia 3 grudnia 2014r. wniosła do Sądu Rejonowego w Wałbrzychu Wydział V Pracy przeciwko E. Ż. pozew o zapłatę kwoty 3000 złotych wraz z odsetkami . Na skutek pozwu wniesionego przez powódkę W. G. wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Wałbrzychu Wydział V Pracy z dnia 30 grudnia 2014r. wydanym w sprawie V Np 15/14 nakazano pozwanemu E. Ż. aby zapłacił powódce kwotę 3000 złotych wraz z ustawowymi odsetkami do dnia zapłaty . Wobec wniesienia zarzutów przez pozwanego E. Ż. sprawa z powództwa W. G. o zapłatę została skierowana do rozpoznania na zasadach ogólnych. Na rozprawie w dniu 16.10.2015r. obwiniony E. Ż. w obecności swojego pełnomocnika aplikanta radcowskiego Ł. S. zawarł ugodę z pokrzywdzoną powódką W. G. zobowiązując się do wypłaty powódce kwoty 3000 złotych do dnia 30 listopada 2015r. wraz z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności świadczenia. Po zawarciu ugody pokrzywdzona zwróciła się do obwinionego o wykonanie ugody wysyłając do niego pismo z numerem swojego konta i wskazaniem adresu . Pismo wysłane za pośrednictwem Urzędu Pocztowego na adres siedziby firmy obwinionego zostało pokrzywdzonej zwrócone wobec niepodjęcia w terminie . Wobec powyższego W. G. po uzyskaniu klauzuli wykonalności ugody z dnia 16.10.2015r. udała się do PIP w W. o przeprowadzenie kontroli wobec byłego pracodawcy w związku z niewykonaniem ugody i udzielenie informacji jak ma postąpić. PIP w W. wszczęła wobec obwinionego kontrolę zwracając się pismem z dnia 4 stycznia 2016r. o dokumentację potwierdzającą wypłatę należności wobec pokrzywdzonej i ewentualne wskazanie przyczyn niewykonania ugody. W odpowiedzi na wezwanie PIP w W. obwiniony podał, że niewywiązanie się z ugody zawartej z pokrzywdzoną wynikało z trudnej sytuacji materialnej jego firmy , w tym zadłużenia wobec ZUS, Urzędu Skarbowego i innych wierzycieli . W dniu 11 stycznia 2016r. obwiniony nadał przekaz pieniężny na kwotę 300 złotych na adres pokrzywdzonej. Powyższą kwotę pokrzywdzona odebrała. Po otrzymaniu informacji z PIP w W. pokrzywdzona wystąpiła do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Wałbrzychu o egzekucje należności pieniężnej wynikającej z zawartej ugody zawartej z obwinionym . Na skutek prowadzonego postępowania egzekucyjnego zadłużenie z tytułu zawartej ugody zostało uregulowane wobec czego postanowieniem z dnia 18 lipca 2016r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Wałbrzychu zakończył postępowanie egzekucyjne przeciwko dłużnikowi E. Ż. w sprawie z wniosku wierzyciela W. G. . Pokrzywdzona uiściła podatek VAT.

Dowód:

odpis pozwu /k- 8

nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym /k- 13/

zarzuty od nakazu zapłaty /k- 14/

wyciąg z protokołu rozprawy z dnia 16.10.2015r./k- 17/

protokół kontroli PIP w W. /k- 18-20/

żądanie do przedłożenia dokumentów i informacji /k- 22/

pisemne oświadczenie E. Ż. w odpowiedzi na żądanie PIP w W. /k- 25/

kopia przelewu /k- 23/

postanowienie z dnia 18 lipca 2016r. Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Wałbrzychu /k- 52/

zeznania świadka W. G. /k- 6 i z rozprawy głównej z dnia 16.09.2016r. adnotacja 00: 09:55 - 00:18:44 k- 58/

wyjaśnienia obwinionego E. Ż. /k- 4/

Obwiniony E. Ż. słuchany w toku postępowania przez PIP w W. w dniu 18 stycznia 2016r. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że w dniu 7 stycznia 2016r. wpłacił pokrzywdzonej kwotę 300 złotych tytułem ugody a ze względu na brak numeru konta pokrzywdzonej oraz posiadane zadłużenie wobec ZUS i Urzędu Skarbowego i zaległości za dostarczone towary nie zdążył wypłacić pokrzywdzonej pozostałej należności wynikającej z ugody . Wskazał, że nie uchyla się od wykonania ugody i w miarę swoich możliwości finansowych zadłużenie zostanie uregulowane.

Na rozprawę główną obwiniony nie stawiał się wezwany osobiście.

Dowód:

wyjaśnienia obwinionego E. Ż. /k- 4/

pisemne oświadczenie obwinionego E. Ż. /k- 25/

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu nadto zważył, co następuje:

Sprawstwo i wina obwinionego E. Ż. co do popełnienia zarzucanego mu czynu nie budzi żadnych wątpliwości . Na powyższe wskazują zeznania świadka W. G. , dokumentacja w postaci: odpisu pozwu, nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym , zarzutów od nakazu zapłaty, wyciągu z protokołu rozprawy z dnia 16.10.2015r., protokołu kontroli PIP w W. , żądania PIP w W. do przedłożenia dokumentów i informacji oraz odpowiedzi na powyższe E. Ż., kopii przelewu i postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Wałbrzychu z dnia 18 lipca 2016r. oraz częściowo wyjaśnienia samego obwinionego, który słuchany w postępowaniu prowadzonym przez PIP w W. nie kwestionował niewykonania ugody zawartej z pokrzywdzoną przed Sądem Rejonowym w Wałbrzychu Wydział V Pracy w dniu 16.10.2015r. wskazując, że brak realizacji ugody wynika z trudnej sytuacji finansowej jego firmy i zadłużenia wobec ZUS i Urzędu Skarbowego oraz braku adresu pokrzywdzonej . Kwestia zawarcia ugody jej treści oraz jej niewykonania przez obwinionego są w niniejszej sprawie bezsporne. Okolicznością, która nie ulega wątpliwości jest także i to, że po wszczęciu postępowania kontrolnego przez PIP w W. obwiniony E. Ż. przelał na rzecz pokrzywdzonej w dniu 11 stycznia 2016r. kwotę 300 złotych na poczet ugody oraz, że pozostałą kwotę pokrzywdzona uzyskała od obwinionego za pośrednictwem Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Wałbrzychu w związku z egzekucją, którą komornik przeprowadził z jej wniosku a zakończenie postępowania egzekucyjnego nastąpiło w dniu 18 lipca 2016r. Wobec powyższego Sąd uznał, że obwiniony E. Ż. swoim zachowaniem wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 282§2 kodeksu pracy , który stanowi , iż karze grzywny od 1000 złotych do 30.000 złotych podlega ten, kto wbrew obowiązkowi nie wykonuje podlegającego wykonaniu orzeczenia sądu pracy lub ugody zawartej przed komisją pojednawczą lub sądem pracy. Zgodnie z zapisami ugody zawartej na rozprawie głównej w dniu 16.10.2015r. przed Sądem Rejonowym w Wałbrzychu Wydział V Pracy obwiniony E. Ż. miał zapłacić powódce W. G. kwotę 3000 złotych do dnia 30 listopada 2015r. wraz z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności świadczenia. Obwiniony nie zapłacił powódce do dnia 30 listopada 2015r. kwoty wynikającej z niniejszej ugody, a nastąpiło to dopiero na skutek działań podjętych przez PIP w W. i w wyniku egzekucji prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Wałbrzychu wobec obwinionego z wniosku wierzyciela. Powoływanie się przez obwinionego E. Ż. na trudną sytuację materialną w żadnym razie nie może uchylać jego odpowiedzialności za zarzucany mu czyn . Obwiniony zawierając ugode działał w obecności swojego profesjonalnego pełnomocnika i zobowiązał do realizacji postanowień ugody znając przecież sytuację materialną swojej firmy , która na przestrzeni miesiąca od dnia zawarcia ugody nie zmieniła się aż tak diametralnie by stać się przeszkodą do jej wykonania. Obwiniony, wbrew swoim twierdzeniom posiadał adres pokrzywdzonej , co wynika z polecenia przelewu / k- 23/ , oraz środki finansowe umożliwiające realizację ugody albowiem postępowanie egzekucyjne zostało zakończone w wyniku uregulowania należności. Po zawarciu ugody obwiniony jednak jej nie wykonał, unikał kontaktu z pokrzywdzoną, nie odbierał korespondencji , co jednoznacznie świadczy o nastawieniu obwinionego do zobowiązania wobec pokrzywdzonej . Postawa obwinionego w korespondencji z dokumentami postępowania kontrolnego PIP w W. i Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Wałbrzychu wprowadzają do wniosku, że zupełnie zlekceważył swój obowiązek finansowy względem pokrzywdzonej a zadłużenie wynikające z zawartej ugody zostało uregulowane wyłącznie dzięki jej uporowi i konsekwencji, działaniom PIP w

W. oraz Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Wałbrzychu. W tej sprawie były pracownik obwinionego - pokrzywdzona W. G. podjęła działania w celu wyegzekwowania swoich należności ze stosunku pracy już w grudniu 2014r. składając pozew o zapłatę i ostateczny skutek zawdzięcza przede wszystkim swojej determinacji. Obowiązek wypłaty świadczeń wynikających ze stosunku pracy stanowi podstawowy obowiązek pracodawcy, nie można zatem akceptować sytuacji by to pracownik / były pracownik/ wykazywał się nadzwyczajną aktywnością i podejmował działania w celu uzyskania przysługujących mu świadczeń z tytułu zatrudnienia.

Wymierzając obwinionemu E. Ż. karę sąd wziął pod uwagę zakończenie postępowania egzekucyjnego wobec uregulowania należności na rzecz pokrzywdzonej. W ocenie Sądu wymierzona obwinionemu E. Ż. kara grzywny w kwocie 1000 złotych jest współmierna do stopnia zawinienia jak i społecznej szkodliwości czynu, uwzględnia zapobiegawcze i wychowawcze cele kary, stopień winy oraz właściwości i warunki osobiste sprawcy . Kara orzeczona w wysokości dolnej granicy ustawowego zagrożenia przewidzianego przez ustawodawcę nie może być uznana za surową.

Na podstawie art. 118 §1 i 3 kpw obciążono obwinionego wydatkami postępowania w wysokości 100 złotych określonej stosownie do art. 118§ 4 kpw Rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 10 października 2001 r. w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia / §1 pkt 1 wskazanego rozporządzenia / . O opłacie orzeczono stosownie do treści art. 21 pkt. 2 w zw. z art. 3 ust 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych .